

Mielőtt az Al-Anonba érkeztem, már több éve jártam más tizenkét lépéses önszorgató csoportok gyűléseire. Egy felépülésben lévő társamra akkora hatást gyakorolt az Al-Anon programja, hogy a kíváncsiságom lehozott a gyűlésre. Ahová aztán úgy éreztem, hogy újra és újra le kell jönnöm, mert olyan melegszívűen, elfogadóan bántak velem a társaim, hogy éreztem, itt a program tényleg működik!

A vőlegényem alkoholista és drogfüggő, akivel körülbelül három és fél éve élek együtt. Józanodó, felépülő függőként ismertem meg, aki járt a csoportokba, dolgozott magán, fejlődött, és nagyon sok mindent tanultam tőle, általa. A Tizenkét Lépés az életformámmá vált, amiért nagyon hálás vagyok ma is.

A kapcsolatunk kezdetén igazán gyerekes és önző voltam, rengeteg jellemhibámat éltettem, ám nyitott voltam a tanulásra és a fejlődésre, még ha ez fájdalmas volt is.

Két évig minden rendben ment, közös egzisztenciát teremtünk, utaztunk, egy nagyon jó kis lakásba költöztünk, együtt éltünk, együtt épültünk szeretetben. Aztán jött egy problémásabb időszak – költözésekkel, anyagi veszteségekkel, kórházi kezelésekkkel, munkahely- és identitásvesztéssel, ami körülbelül 1-1,5 évig tartott, és nehezen kezeltük mindketten, és volt, hogy szem elől tévesztettük a felépülés elveit, így stagnálás, majd visszalépések következtek, aminek a következményeként számomra ismeretlen szakasz kezdődött, amikor megismertem, milyen az, amikor használ. [Drogfüggő drogot fogyaszt - a szerk.]

Sokkolt a helyzet, mivel fel kellett ébrednem naiv, kislányos elképzeléseimből, és teljesen ismeretlen terepen haladnom, és ekkor döbbsentem rá, hogy a betegsége valójában mivel is jár. Mind fizikálisan, mind mentálisan, mind lelkileg elsöprő hatással volt rám.

Amit csodának érzek mai napig, hogy a Felsőbb Erő a párom első visszacsúszása előtt egy-két héttel vezetett le az első Al-Anon gyűlésemre, és aztán meg is tartott ezen az úton. Rengeteg segítséget kaptam, mutathattam magam gyengének, teljesen összetörtnek, akármilyen állapotban voltam, támogattak, meghallgattak, türelemmel, odafigyeléssel, építő szeretettel. Azóta többször történt megcsúszás, sokszor türelmes és megértő voltam, és a legutolsónál eljutottam oda, hogy ki tudtam mondani, hogy nem szeretnék egy aktív alkoholistával és drogfüggővel együtt élni, és ebben a helyzetben, végre

meg tudtam húzni a határait, tudom magam szeretni, és őt is tiszteletben tartva védelmezni, ami nekem óriási dolog.

Most bizakodó vagyok, és folyamatosan tanulok magamról valami újat, járok az Al-Anonba, a párom ismét jár csoportba két hete, és törekszik a felépülés útján maradni, gyakran aggódom, de tudom, bármi is történjék, nem vagyok egyedül, nem kell többé félnem.

Zsófi, egy alkoholista és drogfüggő társa